

Bart van Iterson

Op een gure decemberavond staan we langs de Amstel, een kleine rivier onder de rook van Amsterdam. We hebben hier een afspraak met vrijwilliger Bart van Iterson. Bart gaat vanavond met de zaklamp opzoek naar rivierdonderpadden. Iets waar hij nog niet zo heel lang geleden mee is gestart. We kennen Bart voornamelijk van de glasaalmonitoring bij het Noordzeekanaal. Voor dit project bemande Bart eerst enkele jaren de Willem I-sluiz en de laatste 7 jaar de Oranjesluizen.

Stel jezelf eens voor...

Ik ben Bart van Iterson, 51 jaar en woon al mijn hele leven in de regio Groot-Amsterdam. Van jongs af aan ben ik al bezig met vissen. Ik heb een studie biologie gedaan aan de VU in Amsterdam. Hier heb ik het einde van de Vakgroep Aquatische Ecologie meegemaakt. Daarnaast heb ik een aanvullende specialisatie voor aquatische ecologie aan de UVA en een cursus vissen biologie in Leiden en Wageningen gevolgd.

Bart van Iterson.

Hoe is de interesse voor vissen begonnen?

Toen ik een jaar of zeven was deed ik mee aan een viswedstrijd die door de visvereniging was georganiseerd, om meer mensen geïnteresseerd in het vissen te krijgen. Met een bamboehengeltje, die je toen nog bij de Albert Heijn kon kopen, ving ik tijdens de wedstrijd een paling. Ik wist niet wat me overkwam! Vanaf dat moment ben ik vooral met vissen bezig geweest, maar ik heb altijd wel een interesse voor beestjes gehad. Op vakanties gingen we vaak naar het vakantiehuysje van onze oma. Dit vakantiehuysje lag in het bos en daar zaten veel eekhoortjes en vogeltjes. Ja, dan lag ik 's ochtends al met een verrekijker en een vogelboekje in de bosjes. Vanaf mijn vijftiende ben ik begonnen met vrijwilligerswerk, zoals het tellen van weidevogels.

Waar zet je je op dit moment voor in?

Ik ben bij de Amsterdamse hengelsportvereniging actief en heb daar verschillende functies. Zo zit ik in de commissie waterbeheer, vooral vanwege mijn achtergrond als bioloog. Verder ben ik al jaren bij RAVON actief als vrijwilliger, onder andere met de monitoring van glasaal en het landelijke Meetprogramma Zoetwatervissen. Momenteel ben ik ook in samenwerking met RAVON bezig om het eerste aalreservaat van Nederland te ontwikkelen. Tijdens mijn werk voor de commissie waterbeheer was ik bezig met het schrijven van een visplan en kwam ik erachter dat veel wateren potentie hebben maar het net

Bart van Iterson tijdens de glasaalmonitoring.
(Foto: Fabian Smith)

niet zijn, bijvoorbeeld omdat er geen migratiemogelijkheden zijn. Daarom ben ik met alle betrokken partijen gaan kijken wat de mogelijkheden voor een aalreservaat zijn. Daar is uiteindelijk een concreet plan uit gekomen. We hopen dat als mensen zien dat het werkt er meer waterbeheerders zullen zijn die overgaan tot aalreservaten in hun gebied.

Fabian Smith

Aalreservaat Sloterplas

Op initiatief van Bart is een samenwerking opgetuigd tussen de Amsterdamse Hengelsport Vereniging (AHV), RAVON, Gemeente Amsterdam en Waternet om te kijken of de Sloterplas in de toekomst kan functioneren als aalreservaat. Dat betekent dat een gebied goed bereikbaar is voor aal, het water en de bodem schoon zijn en er geen visserijdruk plaatsvindt. Dergelijke gebieden zijn zeldzaam in Nederland. Bij de Sloterplas is in het bijzonder de bereikbaarheid nu een knelpunt. Als start van de samenwerking tussen de vier betrokken partijen gaat in het voorjaar van 2021 een aanbodonderzoek plaatsvinden bij de drie scheepvaartsluizen die een blokkade vormen bij migratie van en naar zee. RAVON en de AHV voeren dit onderzoek uit. We gaan vooral kijken naar hoeveel jonge aal het gebied nu in wil trekken en hoe deze intrek in de toekomst kan worden gefaciliteerd met bijvoorbeeld aanleg van vispassages. Het doel is dat alle (vervolg)stappen leiden tot een duurzaam Aalreservaat Sloterplas en dat daarmee een bijdrage wordt geleverd aan herstel van de aalpopulatie.